

ת"פ 26210/11/21 - מדינת ישראל נגד אוסאמה ח'טיב

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 אוגוסט 2022

ת"פ 26210-11-21 מדינת ישראל נ' ח'טיב(עציר)

לפני כבוד השופט גדי צפרי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוסאמה ח'טיב (עציר)

הנאשם

נוכחים:

בשם המאשימה: עו"ד מיכל גופר-דפנה

בשם הנאשם: עו"ד בת אל ארז לוינסקי - סניגוריה ציבורית

הנאשם: הופיע, באמצעות ליווי שב"ס

פרוטוקול

גזר דין

1. ביום 29/05/22 הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, שאינו כולל הסכמה לעניין העונש, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום - עבירות בנשק בצוותא, עבירה לפי סעי' 144(ב) רישא וסיפא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להן: "**החוק**"), ירי מנשק חם בצוותא, עבירה לפי סעי' 340א(ב)(1) ו-(2) + 29 לחוק, שינוי זהות של רכב בצוותא, עבירה לפי סעי' 314ט + 29 לחוק, הסתייעות ברכב לביצוע פשע בצוותא, עבירה לפי סעי' 43 לפקודת התעבורה + 29 לחוק, שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעי' 244 לחוק והפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעי' 287(א) לחוק. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי התביעה תעתור להטלת עונש ראוי של 62 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בגין תיק זה, מיום 24/10/21 ועד יום 06/01/22, וכן לענישה נלווית, מאסר מותנה, קנס ופיצוי לשק"ד ביהמ"ש, ואילו ההגנה תטען באופן חופשי לעונש, לרבות סוגיית ניכוי ימי המעצר של הנאשם בתיק זה.

עובדות כתב האישום:

עמוד 1

2. אישום ראשון:

ג'מאל חכרוש (להלן: "**המתלונן**") משרת במשטרת ישראל בדרגת ניצב ומתגורר בכפר כנא, מקום מגוריו של הנאשם.

עובר לאירועים המתוארים באישום זה, חש הנאשם רגשות טינה וזעם כלפי המתלונן, שכן הנאשם סבר שהמתלונן התערב בסכסוכי משפחות בכפר כנא שלא לצורך, וזאת, בניגוד לאינטרסים של הנאשם ומשפחתו.

על רקע תחושותיו אלו, עובר ליום 10/09/21 גמלה בלב הנאשם ההחלטה לירות על בית המתלונן. לצורך כך, הצטייד הנאשם שלא כדין ברובה מסוג m16, אשר בכוחו להמית אדם, וכן בשתי מחסניות ובתחמושת לרובה m16 (כולם ביחד להלן: "**הנשק**").

בהמשך לכך, ביום 10/09/21, סמוך לשעה 21:00, יצר הנאשם קשר עם מוחמד אבו סמרה (להלן: "**מוחמד**"), תושב חיפה עמו היתה לנאשם היכרות מוקדמת. הנאשם אשר ידע כי מוחמד עוסק בממכר כלי רכב, ביקש ממוחמד למסור לו רכב לשימוש למשך מספר שעות, בסכום של כ-2,000 ₪. מוחמד השיב לנאשם כי יבדוק עבורו את העניין.

סמוך לשעה 21:30 התקשר הנאשם פעם נוספת למוחמד, ואמר לו כי הוא צריך רכב לשעה עד שעתיים בלבד. מוחמד הציע לנאשם לעשות שימוש ברכבו. הנאשם אמר למוחמד כי ישלח לו מיקום אליו הוא מבקש שיגיע ומוחמד הסכים לכך.

בהמשך לסיכום זה, סמוך לשעה 22:00 הגיע הנאשם ליער בית קשת (להלן: "**היער**"), הנאשם עשה שימוש במכשיר הטלפון הנייד של בנו, על מנת להסוות את זהותו ושלח ממנו את מיקומו למוחמד. מוחמד ניווט למיקום ששלח אליו הנאשם והגיע ליער, כשהוא נוהג ברכבו מסוג מזדה ל"ז 67643102 (להלן: "**הרכב**").

הנאשם הגיע ליער ברכב מסוג טנדר טויוטה (להלן: "**הטנדר**"), כשהוא מוביל עמו שלא כדין את הנשק וכן לוחיות זיהוי לרכב שמספרן 7930306, 4942475 ו-5282354 ומברגה.

הנאשם ומוחמד נפגשו ביער. במטרה לטשטש את עקבותיו ולהקשות על זיהויו, החליף הנאשם את לוחיות הזיהוי של הרכב בלוחיות הזיהוי שהביא עמו באמצעות המברגה, והורה למוחמד למסור לו את הטלפון הנייד שלו. הנאשם השאיר את הטלפונים הניידים שלו ושל מוחמד ואת לוחיות הזיהוי המקוריות של הרכב בתוך הטנדר. הנאשם הורה למוחמד למלא 2 מחסניות בתחמושת m16 ומוחמד עשה זאת.

סמוך לשעה 23:00 יצאו הנאשם ומוחמד באמצעות הרכב, בו נהג מוחמד, מהיער לכיוון ביתו של המתלונן, כשהם מובילים את הנשק ברכב שלא כדין, במטרה לירות על ביתו של המתלונן. הנאשם הנחה את מוחמד בדרך אל הבית. בהגיעם סמוך לבית המתלונן, הורה הנאשם לעשות פניית פרסה ולעצור את הרכב. לאחר עצירת הרכב, ירד הנאשם מהרכב כשהוא נושא עמו את הנשק, וירה ממנו כ-5 כדורים בירי אוטומטי לעבר דלת חניון הבית. הכדורים חדרו את דלת החניון, חלפו מעל רכבו של המתלונן אשר חנה בחניון, ופגעו בקיר החניון שמול הדלת. באותה עת שהו המתלונן ואשתו בקומת המגורים של הבית.

הנאשם שב לרכב ומוחמד החל לנהוג במהירות בחזרה ליער, כשהנאשם מכיוון אותו בדרך. בהגיעם ליער, הרכיב הנאשם בחזרה את לוחיות הזיהוי המקוריות של הרכב. מוחמד עזב את המקום באמצעות הרכב, והנאשם עזב את המקום באמצעות הטנדר. בהמשך לכך, ובמטרה להעלים ראיות, השמיד הנאשם את הנשק.

לאחר מספר ימים הגיע הנאשם למסעדה בה עבד מוחמד ושילם לו \$2000 עבור חלקו בביצוע הירי.

אישום שני:

ביום 10/08/21, במסגרת מ"ת 50069-10-19 של בית המשפט המחוזי בנצרת, נקבע כי על הנאשם לשהות בתנאי מעצר בית חלקי, באופן שייאסר עליו לצאת מביתו בכפר כנא בין השעה 17:00 לשעה 08:00 (להלן: "הצו").

את המתואר באישום הראשון עשה הנאשם על אף הצו.

ביום 22/10/21, בניגוד להוראות הצו, יצא הנאשם עם משפחתו לשכם, ושהה בשכם עד ליום 24/10/21, שאז נעצר במחסום בכניסתו בחזרה לישראל.

הראיות לעונש:

3. מטעם המאשימה הוגשו גיליון הרשעות קודמות של הנאשם וכן כתב אישום וגז"ד בת"פ 30032-10-19.

מטעם הנאשם הוגשו מסמך מטעם קצין האסירים בכלא צלמון והסכם סולחה שנחתם ביום 16/06/22 בין אביו של הנאשם לבין המתלונן. כמו כן, העידו אשת הנאשם, נמארק חטיב, ועו"ד חסן חטיב, קרוב משפחה של הנאשם, אשר בעניינו הוגשו מסמכים המעידים על תפקידיו המקצועיים - כתב מינוי לסגן יו"ר פורום נזיקין, רישיון נוטריון, תעודת הוקרה מטעם לשכת עוה"ד והסמכה כמאמן לשני מתמחים. כן הוגש מסמך מטעמו של קצין האסירים בכלא צלמון המתאר התנהגות חיובית של הנאשם.

עדות עו"ד חטיב:

4. עו"ד חטיב העיד כי הנאשם הוא קרוב משפחתו מדרגה קרובה וכן חבר טוב ושכן של בנו. הוא מכיר אותו מילדות והנאשם אף התמחה וכן עבד כעו"ד במשרדו. לדבריו, הנאשם הוא אדם טוב לב, משמש כעמוד התווך של המשפחה ועוזר כלכלית לאביו, בעל חברת בנייה בצפת. ב-5 השנים האחרונות היה פעיל חברתית ויחד עם צעירים נוספים מהמשפחה ייסדו עמותה ליישוב סכסוכים בתוך המשפחה ומחוץ לה. הנאשם היה אחד האנשים הפעילים והדינאמיים של העמותה ואף פעל לגיוס תרומות וכספים למשפחות נזקקות בחגים. אמנם אין מדובר במעידה ראשונה של הנאשם, אולם הנאשם ביטא בפניו חרטה כנה ואמיתית על מעשיו והרגיש שעשה עוול הן לאשתו וילדיו והן לו וברצונו לחזור לדרך חדשה. לאחר האירוע חלק מהמכובדים ממשפחת חטיב, ובראשם דודו של הנאשם, נפגשו עם המתלונן בביתו באווירה נעימה, משפחתית ומכובדת, אשר בסופה לא נחתם הסכם סולחה בין הצדדים. לדבריו, מאסרו של הנאשם יגרום לקריסה כלכלית לאביו ולחברתו. מאסרו גורם נזק קשה מבחינה חברתית ונפשית ומצבה הנפשי של אשתו קשה. כמו כן, נגרם נזק רציני מאוד למשרדו ולחוג לקוחותיו והוא מסייע להם ועוזר לסיים תיקים. לפיכך, ביקש שלא להחמיר איתו ולהקל בעונשו.

עדות אשת הנאשם:

5. אשת הנאשם העידה כי היא והנאשם נשואים 10 שנים ולהם שני ילדים בגילאי 8 ו-5. מעשיו ומעצרו של הנאשם משפיעים עליה ועל הילדים נפשית וכלכלית מאחר שהוא היה אחראי על הכל בבית וכעת היא המפרנסת היחידה. ילדם נמצא בטיפול רגשי וילדתם לא ישנה בלילות והם מתגעגעים לאביהם ושואלים עליו כל הזמן. לדבריה, הנאשם מתחרט על מעשיו והם אינם מקובלים עליה. כמו

כן, לדבריה, היא ידעה שהוא הפר מעצר בית כשהם יצאו לחופשה משפחתית והם מתחרטים על כך.

מתחם העונש ההולם:

6. במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים מוגנים. בביצוע **עבירות הנשק השונות**, פגע הנאשם באופן ממשי בשלום הציבור ובטחונו. אין להכביר מילים בעת הזו על חומרתן של עבירות הנשק ועל פוטנציאל הסיכון הטמון בהן לפגיעה בנפש וברכוש ולא בכדי ניכרת מגמה רציפה בפסיקה של החמרת הענישה בעבירות אלו.

לעניין זה יפים דבריו של ביהמ"ש העליון בע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אגבריה**, סע' 6 (מיום 21/06/21):

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו... עבירות אלו חמורות במיוחד, בין היתר משום שהן עשויות לשמש בסיס לביצוע עבירות נוספות, למשל על רקע עברייני או על רקע של פעילות טרור ... מגמת הענישה בגין עבירות הנשק הוחמרה עם השנים, עת הפכו העבירות לנפוצות יותר, ובין היתר ניתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעה בעת גזירת העונש עליהן..."
(ע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אגבריה**, סע' 6 (מיום 21/06/21))

כן ראו, דברי כב' השופט אלרון בע"פ 4456/21 **מ"י נ' מוחמד אבו עבסה**, סע' 15 (מיום 23/01/22):

"רבות דובר ונכתב על השימוש הנרחב שנעשה בחברה בישראל בכלל ובמגזר הערבי בפרט, בנשק בלתי חוקי. חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיה ההרסניות בדמות גרימת נזקים בגוף ובנפש לאזרחים תמימים, ופגיעה ממשית בביטחונם האישי וברווחתם. לא פעם עמד בית משפט זה על הצורך בענישה מרתיעה ומחמירה על מנת למגר תופעה זו, ... בהתאם לזאת, וכחלק מתפקידו של בית המשפט בביעורן של תופעות קשות אלו, קיימת חשיבות של ממש להטלת ענישה הולמת ומרתיעה על כל חוליות השרשרת העברייני - החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו, ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי".

בביצוע עבירות **שינוי זהות של רכב והסתייעות ברכב לביצוע פשע** נפגעו הסדר הציבורי והצורך למנוע שימוש בכלי רכב לביצוע עבירות.

בביצוע עבירת **שיבוש מהלכי משפט** נפגעו השמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי והשאפה לניהול תקין

של הליך משפטי והליך חקירה כדי להגיע לחקר האמת.

בביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית נפגעו השמירה על הסדר הציבורי, כיבוד צווים שיפוטיים והגנה על שלטון החוק.

7. אף כי ניתן לראות באירועים המפורטים בשני האישומים כאירועים נפרדים, הרי שהסכמת הצדדים כי מדובר באירוע אחד מייתרת מחלוקת זו. לפיכך, ייקבעו מסגרות העונש בהתאם להגדרה זו.

מדיניות הענישה הנהוגה:

8. עיון בפסיקה מלמד כי ביחס לעבירות הנשק מסתמנת מגמה הולכת וגוברת להחמרה בענישה:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו ... לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי ... ענייננו ב"מכת מדינה" שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ... ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת "אם מחזיקים - למאסר נשלחים".

(ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, סע' 6 (מיום 14/04/22))

כן ראו,

"בית משפט זה חזר ושנה בפסיקתו על חומרתן של עבירות מסוג זה, על הסכנה הגלומה בהן ועל הצורך בהחמרת הענישה בעניינן. ... מדובר ב"עבירות שהפכו למכת מדינה, שגלומה בה סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו כמו גם לסדר הציבורי ואשר מצריכה הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים המשקפים מסר מרתיע" ... לפיכך, נקודת המוצא היא כי יושתו על המעורבים בהן עונשי מאסר משמעותיים ...".

(ע"פ 5993/21 חוסיין אבו סאלח נ' מדינת ישראל, סע' 8 (מיום 29/11/21))

וראו גם ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל סע' 12,13 (מיום 28.07.2022).

ביהמ"ש העליון אף הדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בנשק חם לשם פתרון סכסוכים. זאת, במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים:

"ההתמודדות עם השימוש הגובר בנשק חם דורשת התגייסות של כלל גורמי

החברה. בתי המשפט, מצדם, נתנו את הדעת על הצורך בהחמרת הענישה בעבירות כאמור, בוודאי כשמדובר באירועי ירי בטבורה של עיר, אשר הפכו ל"מכת מדינה", או שמא נכון יותר לכנותה ברוח התקופה "מגיפה", המפילה חללים מדי יום ביומו ... אך בזאת אין די. אין להסתפק איפוא ברטוריקה בלבד, משלצד ההוקעה והגינוי יש צורך בענישה מחמירה על מנת לשרש תופעה בריזנית ומסוכנת זו מהמרחב הציבורי".

(ע"פ 5993/21 חוסיין אבו סאלח נ' מדינת ישראל, סע' 12 (מיום 29/11/21))

כן ראו,

"רבות נאמר ונכתב על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרר באופן הנחרץ ביותר".

(ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (מיום 17/09/2015)).

(וראו גם, ע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' ראפאת נבארי, סע' 11 (מיום 02/07/2020));

ע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אנבריה, פסקה 8,7 (מיום 21/06/21))

העבירות של **שינוי זהות של רכב והסתייעות ברכב לביצוע פשע** הן עבירות נלוות ליתר העבירות ובוצעו על מנת לאפשר לנאשם את ביצוע יתר העבירות ובכך חומרתן.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה **שיבוש מהלכי משפט**, בתי המשפט התייחסו לחומרה הגלומה בעבירה זו באשר יש בה כדי לחתור תחת חברה מתוקנת, הליכי חקירה ראויים ותקינים והבאה לגילוי האמת, בדמות השתת ענישה מוחשית. בעניין זה נאמר כי:

"בחינת מדיניות הענישה הנהוגת מעלה כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין העבירה של שיבוש מהלכי משפט עונשים הנעים מענישה מוחשית ללא רכיב של מאסר בפועל ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל - הכל בשים לב לנסיבות המעשה ולנסיבותיו של העושה...". (ת"פ (שלום ירושלים) 28998-04-13 מדינת ישראל נ' מוחמד אבונוג'מה, סע' 6 (מיום 18/02/2015))

אשר לעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, מדובר בעבירה שיש בה משום פגיעה בשלטון החוק ובסדרי המשפט, באמצעות פגיעה בחובה לקיים החלטות וצווים שיפוטיים. מדיניות הענישה הנהוגת בעבירה זו נעה בין מאסר מותנה לבין מאסר לתקופה קצרה. הנסיבות המתוות את מתחם הענישה בעבירה של הפרת

הוראה חוקית כרוכות במהותו של הצו שהופר, במטרת הצו ובשאלה האם נלווה להפרת הצו ביצוע עבירה נוספת.

בעניין זה נפסק כי:

"אין בנמצא פסיקה ענפה לביסוס מתחם העונש הראוי לעבירות הללו כשהן לעצמן. תדיר הן 'נבלעות' בגדרו של העונש הכולל, לעיתים בצדק בשל קיומו של אותו "קשר הדוק", ולא אחת העונש הוא פרי הסדר טיעון, ומקל מטיבו. ניתן עם זאת לדלות מן הפסיקה ציוני-דרך לקביעת מתחם העונש ההולם.

...

דומני אפוא כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית נע בין חודשים ספורים עד שנה, גם כאשר מנוצלת ההפרה לביצוע עבירות נוספות".
(ר' ע"פ 1261/15 מ"י נ' יוסף דלאל, סע' 44,42 (מיום 03/09/15))

הצדדים הפנו לפסיקה התומכת בעמדתם ומעבר לכך, ניתן לעיין, בשינויים המחויבים:

ביחס לעבירות הנשק השונות ראו:

ת"פ (מחוזי נצרת) 24026-03-20 **מדינת ישראל נגד גואדרה** (מיום 28.1.2021).

ע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אגבאריה** (מיום 21/06/21)

ביחס לעבירת שינוי זהות של רכב ראו:

ע"פ 3169/21 הנ"ל.

ביחס לעבירת הסתייעות ברכב לביצוע פשע ראו:

ת"פ (מחוזי נצ') 21770-07-10 **מדינת ישראל נ' ג'מיל זראיעה** (מיום 14/04/2011)

ת"פ (מחוזי ב"ש) 17237-02-12 **מדינת ישראל נ' איציק אסולין** (מיום 07/11/12)

ביחס לעבירת שיבוש מהלכי משפט ראו:

ת"פ (מחוזי ים) 56093-12-11 **מדינת ישראל נ' אלמליח** (מיום 15/01/2013)

ע"פ 3013/11 **מנסור מטר נ' מדינת ישראל** (מיום 01/02/2012)

ביחס לעבירת הפרת הוראה חוקית ראו:

ת"פ (נצ') 17198-01-09 **מדינת ישראל נ' מחרת אבוהי** (מיום 17/12/2009)

ת"פ (רחובות) 17120-11-09 **מדינת ישראל נ' יטזב נגוסה** (מיום 21/12/2009)

9. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נשוא האישום הראשון, עולה, כי בשל רגשות טינה וזעם כלפי המתלונן, ניצב במשטרת ישראל, המתגורר בכפר כנא, מקום מגוריו של הנאשם, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לירות על ביתו. לשם כך הצטייד שלא כדין ברובה מסוג m16, בשתי מחסניות ובתחמושת לרובה m16 (להלן: "הנשק").

הנאשם שכר רכב מאחר בשם מוחמד למשך מספר שעות וקבע להיפגש עמו סמוך לשעה 22:00 ביער בית קשת, תוך שהוא עושה שימוש במכשיר הטלפון הנייד של בנו, על מנת להסוות את זהותו. הנאשם הגיע ליער בטנדר בו הוביל את הנשק וכן 3 לוחיות זיהוי לרכב, אותן החליף ברכבו של מוחמד, במטרה לטשטש את עקבותיו ולהקשות על זיהויו. כמו כן, השאיר הנאשם את הטלפונים הניידים שלו ושל מוחמד ואת לוחיות הזיהוי המקוריות של הרכב בתוך הטנדר. בהוראת הנאשם מילא מוחמד 2 מחסניות בתחמושת m16. סמוך לשעה 23:00 יצאו הנאשם ומוחמד באמצעות הרכב, בו נהג מוחמד, מהיער לכיוון ביתו של המתלונן. הנאשם הנחה את מוחמד ובהגיעם סמוך לבית המתלונן ירד הנאשם מהרכב כשהוא נושא עמו את הנשק, וירה ממנו כ-5 כדורים בירי אוטומטי לעבר דלת חניון הבית. הכדורים חדרו את דלת החניון, חלפו מעל רכבו של המתלונן אשר חנה בחניון, ופגעו בקיר החניון שמול הדלת. באותה עת שהו המתלונן ואשתו בקומת המגורים של הבית. הנאשם שב לרכב ומוחמד החל לנהוג במהירות בחזרה ליער, כשהנאשם מכון אותו בדרך. בהגיעם ליער, הרכיב הנאשם בחזרה את לוחיות הזיהוי המקוריות של הרכב. בהמשך לכך, ובמטרה להעלים ראיות, השמיד את הנשק. לאחר מספר ימים שילם הנאשם למוחמד \$2000 עבור חלקו בביצוע הירי.

בנוסף לכך, בביצוע המתואר באישום הראשון ובמקרה נוסף, בו יצא הנאשם עם משפחתו לשכם ושהה שם במשך כשלושה ימים, הפר הנאשם צו של ביהמ"ש המחוזי בנצרת (מ"ת 50069-10-19), אשר קבע כי עליו לשהות בתנאי מעצר בית חלקי.

די בכך כדי להבהיר את חלקו המלא של הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו, התכנון המפורט שקדם להן והנזק שנגרם ושעלול היה להיגרם כתוצאה מהן. אף כי העבירות שביצע הנאשם במסגרת האישום הראשון בוצעו ביחד עם אחר, אין בכך כדי להמעיט מאחריותו וחלקו של הנאשם בביצוע המלא. הנאשם הוא אדם בוגר ובר דעת, אשר יכול היה להבין את מעשיו, היתה לו שליטה מלאה עליהם והוא יכול היה להימנע מהם. 10. לאחר ששקלתי את האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 48 לבין 66 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

גזירת העונש:

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

11. הנאשם, יליד 1988, נשוי ואב לשני ילדים בני 5 ו-8, לחובתו עבר פלילי, הכולל הרשעה בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין, בגינה נדון ל-23 חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס ע"ס 3,000 ₪, ופסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 11 חודשים.

האמור מלמד כי אין עסקינן באדם נורמטיבי שזו לו המעידה הפלילית הראשונה, או שזו הרשעתו הראשונה בעבירת נשק.

12. נתתי דעתי לדברי ב"כ הנאשם, כי עד למועד האירוע הנאשם, עו"ד במקצועו, ניהל אורח חיים נורמטיבי והיווה עמוד התווך מבחינה כלכלית למשפחתו הגרעינית ולמשפחתו המורחבת. כמו כן,

לדבריה, הנאשם תרם רבות לחברה ולקהילה בכפרו וסייע ביישוב סכסוכים ואף גורמי שב"ס סומכים עליו ותפקודו בבית הסוהר תקין, כעולה מהמסמכים שהוצגו. עוד לדבריה, בין הצדדים נערכה סולחה והושג שקט בין המשפחות.
כמו כן, נתתי דעתי לדברי עו"ד חטיב ולדברי אשת הנאשם בדבר ההשלכות של המעצר והמאסר הצפוי לנאשם על משפחתו.

ככל אדם, אף הנאשם צפוי להיפגע מתוצאות גזר הדין, אולם מדובר בפגיעה צפויה לכל נידון ולא מעבר לכך, ואלו הם הדברים אף ביחס לבני משפחתם. כלל הוא כי בבואו לדון בגזירת עונשם של אלו אשר הורשע בביצוע עבירות נשק, על בית המשפט להעניק משקל עודף לאינטרס הציבורי בדבר הצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות בנשק על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. (ר' ע"פ 6469/19 מחמוד אבו דקה נ' מדינת ישראל, סע' 14 (מיום 27.11.2019)).

13. עוד נתתי דעתי לעובדה שלאחר האירוע נחתם בין אביו של הנאשם לבין המתלונן הסכם "סולחה", במסגרתו הצהירו הצדדים כי השלימו ביניהם וסלחו אחד לשני על האירוע וכי יחסי החברות, הקרבה והשכנות הטובה ביניהם חזרו לתקנם. אביו של הנאשם התחייב כי הנאשם לא יחזור בעתיד על מעשי אלימות או תקיפה ואילו המתלונן הצהיר כי הוא מוותר על כל טענה או תביעה או דרישה מהנאשם.

עם זאת, נפסק כי:

"הסולחה אינה חזות הכול, לא בשלב הענישה... ולא בשלב המעצר..."
(בש"פ 1925/22 מדינת ישראל נ' פלוני, סע' 7 (מיום 22/03/22))

עוד ראו,

"אין חולק כי אקט הסולחה מקדם את השכנת השלום בין הנאשם לבין קורבנו וכי הוא מלמד על נטילת אחריות מצד הראשון תוך פיצויו של האחרון. אולם הסולחה, הנערכת במסגרות פרטיות, אינה יכולה לשמש תחליף לענישה על-פי חוק בידיהן של רשויות האכיפה." ע"פ 6340/11 איאד זחיאקה נ' מדינת ישראל סע' 11 (16.02.2012)

לפיכך, אין בטענת הנאשם בדבר ה"סולחה", בנסיבות העניין, כדי להוביל להקלה משמעותית בעונשו.
14. יש טעם בעמדת המאשימה כי העונש אשר יגזר על הנאשם צריך שיצטרף לפסיקת בתי המשפט בעת הזו ביחס להרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע עבירות נשק.

15. עוד יש ליתן משקל לעובדה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום ובכך חסך זמן שיפוטי ואף את זמנם של העדים ויתר הצדדים. בדבריו, במסגרת הטיעונים לעונש נטל אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה וביקש סליחה מהמתלונן, ממשפחתו ומהציבור. הנאשם טען כי אינו רוצה שילדיו יגדלו בסביבה עבריינית וביקש להקל בעונשו ולשלוח אותו לטיפול על מנת שיוכל לשקם את עצמו.

16. כן נתתי דעתי לכך שהנאשם עצור.

17. בהתחשב באמור לעיל, יש לטעמי, למקם את עונשו של הנאשם בחלק האמצעי של מתחם הענישה.

על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 58 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, מיום 24/10/21 ועד ליום 06/01/22. המאסר ירוצה במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כעת, לא נמצא כל טעם להורות על חפיפה כלשהי בין המאסרים, בעת שהנאשם ביצע את העבירות כאן תוך כדי שמתנהל נגדו הליך אחר בגין עבירות נשק.

אף לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת הנאשם ולנכות מתקופת עונש המאסר שהוטל עליו את מלוא ימי מעצרו עד היום, שכן, על הניכוי להצטמצם למעצר בקשר להליך זה בלבד, קרי מיום 24/10/21 ועד ליום 06/01/22, ואילו מיום 06/01/22 (היום בו ניתן גזה"ד בתיק ת"פ 30032-10-19) ועד היום נתון המערער במאסר בגין התיק האחר ואין מקום לניכוי כפול. ניכוי הימים בהם שוהה הנאשם מאחורי סורג וברח עד היום, משמע ניכוי של תקופת המאסר שנגזרה עליו בתיק הנוסף מתקופת המאסר שנגזרה עליו בתיק כאן ולמעשה קיצור תקופת המאסר ללא הצדק (ר' ע"פ 889/15 מהרט נ' מדינת ישראל סע' 9 (מיום 15/05/16); ע"פ 1094/07 דדון נ' מדינת ישראל, סע' כ"ט מיום 13/01/20).

ב. מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה בה הורשע וכל עבירת נשק וירשע בה.

ג. קנס בסך של 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.2025 במידה ולא ישולם, ירצה הנאשם את ימי המאסר תחת הקנס.

ד. פיצוי למתלון ע"ס 15,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.03.2023. מזכירות בית המשפט תעביר הפיצוי למתלון.

ה. הנאשם הורשע בעבירה לפי סע' 43 לפקודת התעבורה. נמנעתי מהטלת עונש פסילת רישיון נהיגה על הנאשם שכן המאשימה לא ביקשה זאת. אין זה מסוג המקרים החריגים בהם על בית המשפט לחרוג לחומרה מעמדת התביעה, ראה עפ' 5611/14 מנצור אבו עוואד נ' מדינת ישראל, סע' 8 (8.5.2016) וראה עפ' 5733/13 דניאל מעוז נ' מדינת ישראל סע' 8 ואילך (5.7.2016).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום ו' אב תשפ"ב, 03/08/2022 במעמד הנוכחים.

גדי צפריר, שופט

ב"כ הנאשם: כפי שאמרנו בטיעונים לעונש, מצבם הכלכלי של בני משפחתו של הנאשם לא טוב, הנאשם היה עמוד תווך והבאנו ראיות בעניין זה. מבקשים שהקנס והפיצויים שהנאשם ישלם אותם בתום ריצוי מאסרו. אין כאן התחמקות מתשלום, הנאשם הביע חרטה עמוקה. זה יהיה נטל כבד על המשפחה.

הנאשם: מי שישלם את הקנס זה אישתי, אני מבקש להעניש אותי ולא את המשפחה שלי.

ב"כ המאשימה: משאירים לשיקול דעת בימ"ש.

ב"כ הנאשם והנאשם עצמו: מקבלים המלצת בימ"ש ולפיה תשלום הקנס יידחה וייקבע ל- 120 יום לאחר השחרור מהמאסר תקופת התשלום של הפיצוי למתלונן תדחה עד לראשית שנת 2024.

החלטה

בהתאם לעמדות הצדדים ולאחר שנשמעו בקשות הנאשם ובאת כוחו, תשלום הקנס יתבצע עד 120 יום לאחר שחרור הנאשם ממאסרו.

פיצוי למתלונן יופקד בקופת בימ"ש עד ליום 10/2/2025.

ניתנה והודעה היום ו' אב תשפ"ב, 03/08/2022 במעמד הנוכחים.

גדי צפריר, שופט

מירב כהן

הוקלד על ידי מירב כהן